

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

У 2005-му році науковий журнал “Заповідна справа в Україні” відзначив своє десятиліття.

Заснований у важкому 1995 році всупереч всім соціально-економічним і політичним негараздам, журнал, нарешті, здійснив мрію багатьох поколінь науковців — мати своє повноцінне періодичне наукове видання, в якому могли б публікуватись результати досліджень природно-заповідних територій.

Не зовсім професійно оформлена обкладинка перших випусків, неякісний, газетний папір продовжували у багатьох скепсис. Ну, ще один-два томи, ну, ще трохи ентузіазму і... журнал приречений. Та ні, вижили. І не тільки. Кожний наступний випуск був системнішим і продуманішим, а коло дописувачів розширювалось. Редколегією із самого початку встановлено правило: кожний наступний випуск не може бути гіршим попереднього.

Із підвищенням інтересу до журналу довелося відкривати нові розділи, зокрема розділ “Археологія”, адже й такі дослідження проводяться на територіях природно-заповідного фонду. А в останні роки з’явився неабиякий науковий інтерес до етно-екологічних проблем.

Паралельно довелося докласти чимало зусиль аби офіційно зареєструвати журнал та надати йому

статусу ВАКівського видання, причому одночасно з біологічних та географічних наук. Тепер це вже в минулому. Маємо досвід роботи і постійних дописувачів.

Не менш важливою складовою успіху журналу є той факт, що ми не замкнулися на Канівському заповіднику чи регіоні. Сумною виявилася доля журналів, що пішли таким шляхом. Навпаки, “Заповідна справа в Україні” стала національним виданням.

В журналі друкуються вчені не тільки з України, а й із Росії та деяких інших країн. Це і велика честь, і велика відповідальність. Крім того, це хоч частково дозволяє заповнити інформаційний вакуум про наукову діяльність наших колег на теренах колишнього СРСР. Разом з тим видання має чітко визначений сектор наукових інтересів — у ньому публікуються результати досліджень, що повністю або в основному проводились на територіях об’єктів природно-заповідного фонду.

Журнал розсилається по провідних бібліотеках не тільки України, а й ряду інших країн.

Аналізувати тематику журналу за десять років не варто. Ви самі це можете зробити, адже в цьому випуску до уваги читачів бібліографія опублікованих робіт.

Було б наївно думати, що журнал не має проблем. Матеріальні чіпати не будемо — вони вічні. А ось сучасні суспільно-політичні реалії формують коло нових болючих проблем.

По-перше, суттєве зниження рівня наукових публікацій, що надходять до редколегії. Зараз відхиляється значно більше робіт, ніж 5–6 років тому. Прикро, але це загальна тенденція нашої вітчизняної науки.

По-друге, стало модним створювати журнали-однорічки. Це добре, що в природних заповідників і національних природних парків з'явилась можливість засновувати свої наукові видання. Але чи надовго вистачає запалу, а, головне, власних матеріалів?

По-третє, останнім часом відчувається величезна різниця між науковцями, що вільно володіють іноземними мовами, і більшістю їхніх колег у заповідниках, у можливостях публікуватися в західних, переважно англomовних, виданнях. Але тут варто нагадати, що наш журнал активно чи-

тають і за межами України, а публікуватися в ньому можна 4-ма мовами (див. “Правила для авторів”).

По-четверте, чималого клопоту додає рецензування робіт, що надходять, а особливо “необов'язковість” рецензентів. Це актуально тому, що журнал видається в Канівському природному заповіднику, а не в столиці чи науковому центрі.

І все ж науковий журнал “Заповідна справа в Україні” живе і має перспективи. Сподіваємось, що вже зовсім скоро його можна буде оформляти через підписку.

То ж запрошуємо до плідної співпраці і пам'ятайте — науковий рейтинг і читабельність журналу залежить від якості надісланих Вами праць, а від цього — оцінка Вашої наукової роботи.

З повагою
Головний редактор
журналу “Заповідна справа в Україні”
М.Г. Чорний